

Sygn. akt III AUa 175/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Czaja
Sędziowie:	SA Teresa Czekaj SA Bogdan Świerk (spr.)
Protokolant: st.sekr.sądowy Urszula Goluch-Nikanowicz	

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 r. w Lublinie

sprawy R. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu

z dnia 18 grudnia 2012 r. sygn. akt VI U 662/12

zmienia częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że datę powstania prawa do emerytury R. Z. ustala na dzień 3 marca 2012 roku.

III AUa 175/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił R. Z. prawa do emerytury. Przyczyną odmowy było niespełnienie przez ubezpieczonego wszystkich ustawowych przesłanek prawa do tego świadczenia. Organ rentowy przyjął, że nie wykazał on posiadania, przynajmniej, 15 lat wykonywanej przez dniem 1 stycznia 1999 r. pracy w szczególnych warunkach. W ocenie pozwanego ubezpieczony dysponował jedynie okresem 7 lat, 3 miesiące i 24 dni tak kwalifikowanego zatrudnienia.

W odwołaniu od tej decyzji, kwestionując jej prawidłowość, R. Z. nie zgodził się z ustaleniem organu rentowego o braku w jego sytuacji 15 lat pracy kwalifikowanej jako wykonywana w szczególnych warunkach.

Po jego rozpoznaniu Sąd Okręgowy w Radomiu wyrokiem z dnia 18 grudnia 2012 r. zmienił wskazaną wyżej decyzję w ten sposób, że ustalił R. Z. od dnia 1 marca 2012 r. prawo do emerytury i oddalił jego odwołanie w części dotyczącej nieuwzględnienia do jego stażu ubezpieczeniowego okresu od dnia 12 kwietnia 1969 r. do dnia 10 kwietnia 1971 r.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na poniższych ustaleniach faktycznych oraz ich ocenie prawnej: w okresach od dnia 1 grudnia 1976 r. do dnia 30 września 1977 r. oraz od dnia 14 kwietnia 1981 r. do dnia 2 maja 1982 r. R. Z. pracował w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w R. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca autobusu o liczbie miejsc powyżej 15. W Mokotowskiej Spółdzielni (...) (...) w W. był zatrudniony w okresach od dnia 4 maja 1987 r. do dnia 21 lipca 1994 r. i od dnia 1 kwietnia 1995 r. do dnia 31 lipca 1995 r. Pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wymienione wyżej okresy pracy według Sądu Okręgowego były także zatrudnieniem wykonywanym w szczególnych warunkach. Po ich zsumowaniu z czasem tak kwalifikowanej pracy uznanym przez pozwanego wnioskodawca wykazał, że posiada 16 lat, 8 miesięcy i 29 dni pracy wykonywanej w szczególnych warunkach i w ten sposób spełnił wszystkie przesłanki prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Dlatego w tej części odwołanie ubezpieczonego, jako uzasadnione, podlegało uwzględnieniu. Natomiast nie było podstaw do zaliczenia do stażu ubezpieczonego wnioskodawcy czasu od dnia 12 kwietnia 1969 r. do dnia 10 kwietnia 1971 r. ponieważ, wbrew swoim twierdzeniom, nie wykazał on, że pozostawał w zatrudnieniu w Kółku Rolniczym w B..

Apelację pod wyroku Sądu Okręgowego w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I oraz w części dotyczącej daty początkowej istnienia prawa do emerytury wywiódł pozwany organ rentowy.

Zarzucając naruszenie prawa materialnego – art. 100 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z art. 184 ust.2 tej ustawy skarżący wnosił o zmianę wyroku Sądu Okręgowego przez przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury od dnia 3 marca 2012 r.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, że do dnia 2 marca 2012 r. wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu w spółce jawnej (...) K. w P.. Prawo R. Z. do emerytury mogło zatem powstać po ustaniu tego zatrudnienia, a więc od dnia 3 marca 2012 r.

W swoim piśmie procesowym (k.79 akt sprawy) wnoszącym o rozpoznanie sprawy jak w najwcześniejszym terminie wnioskodawca uznał żądanie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje: apelacja jest uzasadniona. Z treści świadectwa pracy wystawionego wnioskodawcy przez (...) spółka jawna (k.4 akt emerytalnych ZUS) wynika, że zatrudnienie wnioskodawcy w tej spółce trwało do dnia 2 marca 2012 r. Zatem jego prawo do emerytury mogło powstać dopiero od dnia 3 marca 2012 r. – co trafnie podniósł pozwany w swojej apelacji.

Dlatego apelacja jako całkowicie uzasadniona podlegała uwzględnieniu.

Z tych zatem względów i z mocy art. 386 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.